

Cuprins

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2017/C 357/01	Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i>	1
---------------	--	---

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2017/C 357/02	Cauza C-139/17 P: Recurs introdus la 20 martie 2017 de QuaMa Quality Management GmbH împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 17 ianuarie 2017 în cauza T-225/15, QuaMa Quality Management GmbH/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală	2
2017/C 357/03	Cauza C-421/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Naczelny Sąd Administracyjny (Polonia) la 13 iulie 2017 – Szeł Krajowej Administracji Skarbowej/Polfarmex Spółka Akcyjna w Kutnie	3
2017/C 357/04	Cauza C-422/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Naczelny Sąd Administracyjny (Polonia) la 13 iulie 2017 – Szeł Krajowej Administracji Skarbowej/Skarpa Travel sp. z o.o. w Krakowie	3
2017/C 357/05	Cauza C-477/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Centrale Raad van Beroep (Țările de Jos) la 8 august 2017 – Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank/D. Balandin și alții	4

2017/C 357/06	Cauza C-482/17: Acțiune introdusă la 9 august 2017 – Republica Cehă/Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene	4
2017/C 357/07	Cauza C-490/17: Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Okręgowy w Warszawie (Polonia) la 11 august 2017 – Passenger Rights sp. z o.o./Deutsche Lufthansa AG	5
2017/C 357/08	Cauza C-506/17: Acțiune introdusă la 18 august 2017 – Comisia Europeană/Republica Slovenia	6

Tribunalul

2017/C 357/09	Cauza T-411/10 RENV: Hotărârea Tribunalului din 12 septembrie 2017 – Laufen Austria/Comisia [„Concurență — Înțelegeri — Piețele belgiană, germană, franceză, italiană, neerlandeză și austriacă ale produselor și accesoriilor pentru baie — Decizie de constatare a unei încălcări a articolului 101 TFUE și a articolului 53 din Acordul privind SEE — Amenzi — Obligarea unei societăți-mamă și a filialei sale la plata în solidar a unei amenzi — Plafon de 10 % din cifra de afaceri — Calcularea plafonului doar în funcție de cifra de afaceri a filialei în perioada încălcării anterioară achiziționării acesteia de către societatea-mamă”]	8
2017/C 357/10	Cauza T-671/14: Hotărârea Tribunalului din 12 septembrie 2017 – Bayerische Motoren Werke/Comisia [„Ajutoare de stat — Ajutoare regionale pentru investiții — Ajutor acordat de Germania pentru un proiect mare de investiții al BMW în Leipzig privind producția a două modele de vehicule electrice (i3 și i8) — Decizie prin care ajutorul este declarat parțial compatibil și parțial incompatibil cu piața internă — Articolul 107 alineatul (3) litera (c) TFUE — Articolul 108 alineatele (2) și (3) TFUE — Efectul stimulat al ajutorului — Necesitatea ajutorului”]	8
2017/C 357/11	Cauza T-374/15: Hotărârea Tribunalului din 7 septembrie 2017 – VM/EUIPO – DAT Vermögensmanagement (Vermögensmanufaktur) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de declarare a nulității — Marca Uniunii Europene verbală Vermögensmanufaktur — Motive absolute de refuz — Caracter descriptiv — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Articolul 52 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 207/2009”]	9
2017/C 357/12	Cauza T-451/15: Hotărârea Tribunalului din 7 septembrie 2017 – AlzChem/Comisia [„Acces la documente — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Documente aferente unei proceduri de control al ajutoarelor de stat — Refuzul accesului — Excepție referitoare la protecția obiectivelor activităților de inspecție, anchetă și audit — Obligația de a efectua o examinare concret și individuală — Interes public superior”]	10
2017/C 357/13	Cauza T-572/15: Hotărârea Tribunalului din 8 septembrie 2017 – Aldi/EUIPO – Rouard (GOURMET) [„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative GOURMET — Marca Uniunii Europene figurativă anterioară ORIGINE GOURMET — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Suspendarea procedurii administrative — Norma 20 alineatul (7) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 2868/95”]	10
2017/C 357/14	Cauza T-578/16: Hotărârea Tribunalului din 8 septembrie 2017 – Gillet/Comisia [„Funcție publică — Agenți contractuali — Fost lucrător salariat în dreptul belgian — Indemnizație compensatorie aplicabilă în temeiul articolelor 6 și 7 din Decizia C(2005) 1287 — Recalcularea cuantumului indemnizației compensatorii de către administrație în cadrul unei actualizări a procedurilor de gestiune — Act cauzator de prejudicii — Act pur confirmativ — Obligația de motivare — Restituire a plății nedatorate”]	11

2017/C 357/15	Cauza T-678/16 P: Hotărârea Tribunalului din 12 septembrie 2017 – Siragusa/Consiliul („Recurs — Funcție publică — Funcționari — Încetarea raporturilor de muncă — Cerere de pensionare — Modificarea dispozițiilor statutare după cerere — Retragere a unei decizii anterioare — Calificare juridică a deciziei atacate”)	12
2017/C 357/16	Cauza T-835/16: Ordonanța Tribunalului din 8 septembrie 2017 – Louvers Belgium/Comisia („Acțiune în anulare și în despăgubire — Achiziții publice de bunuri și de servicii — Procedură de cerere de ofertă — Furnizare de pânză, de draperii și de storuri de interior și prestări de servicii de montaj, de curățenie și de întreținere — Respingere a ofertei unui ofertant — Anularea procedurii — Nepronunțare asupra fondului — Acțiune vădit nefondată”)	12
2017/C 357/17	Cauza T-451/17 R: Ordonanța președintelui Tribunalului din 29 august 2017 – Verband der Deutschen Biokraftstoffindustrie/Comisia [„Măsuri provizorii — Calcularea emisiilor de gaze cu efect de seră — Biomotorină — Comunicarea BK/abd/ener.c.1(2017)2122195 a Comisiei Europene — Cerere de suspendare a executării — Lipsa urgenței”]	13
2017/C 357/18	Cauza T-181/17: Acțiune introdusă la 18 august 2017 – PC/EASO	13
2017/C 357/19	Cauza T-446/17: Acțiune introdusă la 15 iulie 2017 – TK/Parlamentul	15
2017/C 357/20	Cauza T-450/17: Acțiune introdusă la 18 iulie 2017 – Eurosupport – Fineurop support/EIGE	16
2017/C 357/21	Cauza T-474/17: Acțiune introdusă la 1 august 2017 – Portugalia/Comisia	16
2017/C 357/22	Cauza T-476/17: Acțiune introdusă la 27 iulie 2017 – Arysta LifeScience Netherlands/Comisia	17
2017/C 357/23	Cauza T-480/17: Acțiune introdusă la 3 august 2017 – Grecia/Comisia	18
2017/C 357/24	Cauza T-487/17: Acțiune introdusă la 3 august 2017 – UE/Comisia	19
2017/C 357/25	Cauza T-511/17: Acțiune introdusă la 7 august 2017 – Corra González și alții/SRB	19
2017/C 357/26	Cauza T-516/17: Acțiune introdusă la 4 august 2017 – Imasa, Ingeniería y Proyectos/Comisia și SRB	20
2017/C 357/27	Cauza T-517/17: Acțiune introdusă la 4 august 2017 – Grúas Roxu/Comisia și SRB	21
2017/C 357/28	Cauza T-524/17: Acțiune introdusă la 7 august 2017 – Folch Torrela și alții/SRB	21
2017/C 357/29	Cauza T-525/17: Acțiune introdusă la 7 august 2017 – Taberna Ángel Sierra și alții/SRB	22
2017/C 357/30	Cauza T-532/17: Acțiune introdusă la 11 august 2017 – Coral Venture/SRB	22
2017/C 357/31	Cauza T-550/17: Acțiune introdusă la 12 august 2017 – Troszczynski/Parlamentul	23

2017/C 357/32	Cauza T-557/17: Acțiune introdusă la 17 august 2017 – Liaño Reig/SRB	24
2017/C 357/33	Cauza T-571/17: Acțiune introdusă la 22 august 2017 – UG/Comisia	25
2017/C 357/34	Cauza T-576/17: Acțiune introdusă la 24 august 2017 – Mas Que Vinos Global/EUIPO – JESA (EL SEÑORITO)	26
2017/C 357/35	Cauza T-595/17: Acțiune introdusă la 4 septembrie 2017 – Demp/EUIPO (Reprezentarea culorilor gri și galben)	26
2017/C 357/36	Cauza T-598/17: Acțiune introdusă la 5 septembrie 2017 – Italia/Comisia	27
2017/C 357/37	Cauza T-602/17: Acțiune introdusă la 4 septembrie 2017 – Spania/Comisia	27
2017/C 357/38	Cauza T-603/17: Acțiune introdusă la 5 septembrie 2017 – Republica Lituania/Comisia Europeană . .	29
2017/C 357/39	Cauza T-610/17: Acțiune introdusă la 6 septembrie 2017 – ICL-IP Terneuzen și ICL Europe Coöperatief/Comisia	30
2017/C 357/40	Cauzele conexe T-481/13 și T-421/15: Ordonanța Tribunalului din 6 septembrie 2017 – Systran/Comisia	31
2017/C 357/41	Cauza T-548/16: Ordonanța Tribunalului din 6 septembrie 2017 – Clarke/EUIPO	32
2017/C 357/42	Cauza T-549/16: Ordonanța Tribunalului din 6 septembrie 2017 – Papathanasiou/EUIPO	32
2017/C 357/43	Cauza T-550/16: Ordonanța Tribunalului din 6 septembrie 2017 – Dickmanns/EUIPO	32

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*
(2017/C 357/01)

Ultima publicație

JO C 347, 16.10.2017

Publicații anterioare

JO C 338, 9.10.2017

JO C 330, 2.10.2017

JO C 318, 25.9.2017

JO C 309, 18.9.2017

JO C 300, 11.9.2017

JO C 293, 4.9.2017

Aceste texte sunt disponibile pe
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Recurs introdus la 20 martie 2017 de QuaMa Quality Management GmbH împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 17 ianuarie 2017 în cauza T-225/15, QuaMa Quality Management GmbH/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală

(Cauza C-139/17 P)

(2017/C 357/02)

*Limba de procedură: germana***Părțile**

Recurentă: QuaMa Quality Management GmbH (reprezentant: C. Russ, Rechtsanwalt)

Celelalte părți din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală, Microchip Technology, Inc.

Concluziile recurenteii

Recurenta solicită Curții:

- anularea Hotărârii Tribunalului din 17 ianuarie 2017;
- anularea Deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 19 februarie 2015 (cauzele conexe R 1809/2014-4 și R 1680/2014-4).

Motivele și principalele argumente

Recurenta își întemeiază recursul împotriva hotărârii Tribunalului pe următoarele argumente.

Recurenta invocă încălcarea articolului 41 alineatul (1) din Regulamentul privind marca comunitară⁽¹⁾. Tribunalul ar fi pornit în mod eronat de la premisa că, la 9 aprilie 2013, intervenienta ar fi depus o cerere corectă de înregistrare a schimbării titularului și cu această ocazie ar fi utilizat numai un formular eronat. În realitate, cererea de „schimbare a numelui sau a adresei titularului” s-a referit la toate mărcile (14) ale SMSC Europe GmbH și ar fi fost înțeleasă ca atare de EUIPO după cum rezultă din scrisoarea acestuia din 14 aprilie 2013. Prin urmare, s-a stabilit că Oficiul a respins în totalitate cererea din 9 aprilie 2013 și a admis cererea depusă la 14 iunie 2013, după expirarea termenului de formulare a opoziției.

În continuare, reclamanta invocă încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul privind marca comunitară. Nici divizia de opoziție, nici camera de recurs nu ar fi examinat în mod suficient problema identificării publicului relevant. Aprecierea riscului de confuzie nu se poate realiza fără identificarea publicului relevant și a caracterului distinctiv individual pentru fiecare dintre produse și servicii. Acesta cu atât mai mult cu Tribunalul a pornit de la premisa că similitudinea dintre semne este „redușă” pentru publicul specializat, în rândul căruia Tribunalul nu s-ar încadra.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO 2009, L 78, p. 1)

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Naczelny Sąd Administracyjny (Polonia) la 13 iulie 2017 –
Szef Krajowej Administracji Skarbowej/Polfarmex Spółka Akcyjna w Kutnie**

(Cauza C-421/17)

(2017/C 357/03)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Naczelny Sąd Administracyjny

Părțile din procedura principală

Recurent: Szef Krajowej Administracji Skarbowej

Intimată: Polfarmex Spółka Akcyjna w Kutnie

Întrebarea preliminară

Transferul de către o societate pe acțiuni al unor bunuri imobile către un acționar pentru răscumpărarea acțiunilor sale constituie o operațiune supusă taxei pe valoarea adăugată conform articolului 2 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ JO 2006, L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Naczelny Sąd Administracyjny (Polonia) la 13 iulie 2017 –
Szef Krajowej Administracji Skarbowej/Skarpa Travel sp. z o.o. w Krakowie**

(Cauza C-422/17)

(2017/C 357/04)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Naczelny Sąd Administracyjny

Părțile din procedura principală

Recurent: Szef Krajowej Administracji Skarbowej

Intimată: Skarpa Travel sp. z o.o. w Krakowie

Întrebările preliminare

- 1) Dispozițiile Directivei 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată ⁽¹⁾ trebuie interpretate în sensul că, în cazul unor aconturi încasate de o persoană impozabilă pentru prestarea unor servicii turistice, cărora li se aplică regimul special pentru agențiile de turism prevăzut la articolele 306-310 din Directiva 2006/112/CE, TVA-ul devine exigibil în momentul prevăzut la articolul 65 din Directiva 2006/112/CE?
- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, articolul 65 din Directiva 2006/112/CE trebuie interpretat în sensul că, din acontul încasat de o persoană impozabilă pentru prestarea unor servicii turistice, cărora li se aplică regimul special pentru agențiile de turism prevăzut la articolele 306-310 din Directiva 2006/112/CE, se vor scădea costurile menționate la articolul 308 din directivă, suportate efectiv de persoana impozabilă, până la data încasării acontului?

⁽¹⁾ JO 2006, L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Centrale Raad van Beroep (Țările de Jos) la 8 august 2017 – Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank/D. Balandin și alții

(Cauza C-477/17)

(2017/C 357/05)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Centrale Raad van Beroep

Părțile din procedura principală

Apelant: Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

Intimați: D. Balandin, I. Lukachenko, Holiday on Ice Services BV

Întrebarea preliminară

Articolul 1 din Regulamentul nr. 1231/2010⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că lucrătorii salariați cetățeni ai unei țări terțe, care au reședința în afara Uniunii, dar care lucrează temporar în diferite state membre ale Uniunii pentru un angajator stabilit în Țările de Jos, pot invoca (titlul II din) Regulamentul nr. 883/2004⁽²⁾ și Regulamentul nr. 987/2009⁽³⁾?

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1231/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de extindere a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 și a Regulamentului (CE) nr. 987/2009 la resortisanții țărilor terțe care nu fac obiectul regulamentelor respective exclusiv pe motive de cetățenie (JO 2010, L 344, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială (JO 2004, L 166, p. 1, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 82).

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 987/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 de stabilire a procedurii de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială [...] (JO 2009, L 284, p. 1).

Acțiune introdusă la 9 august 2017 – Republica Cehă/Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene

(Cauza C-482/17)

(2017/C 357/06)

Limba de procedură: ceha

Părțile

Reclamantă: Republica Cehă (reprezentanți: M. Smolek, O. Serdula, J. Vlácil, agenți)

Pârâți: Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene

Concluziile reclamantei

Reclamanta solicită Curții:

- anularea Directivei (UE) 2017/853 a Parlamentului European și a Consiliului din 17 mai 2017 de modificare a Directivei 91/477/CEE a Consiliului privind controlul achiziționării și deținerii de arme⁽¹⁾;
- obligarea Parlamentului European și a Consiliului Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Cu titlu subsidiar, reclamanta solicită Curții:

- anularea articolului 1 punctul 6 din directiva atacată în măsura în care completează articolul 5 alineatul (3) și articolul 6 alineatul (6) al doilea paragraf din Directiva 91/477/CEE⁽²⁾;
- anularea articolului 1 punctul 7 din directiva atacată în măsura în care completează articolul 7 alineatul (4)a din Directiva 91/477/CEE;
- anularea articolului 1 punctul 19 din directiva atacată în măsura în care:
 - completează punctele 6, 7 și 8 din categoria A din partea II din anexa I la Directiva 91/477/CEE;

- modifică categoria B din partea II din anexa I la Directiva 91/477/CEE;
- completează punctul 6 din categoria C din partea II din anexa I la Directiva 91/477/CEE;
- modifică partea III din anexa I la Directiva 91/477/CEE;
- obligarea Parlamentului European și a Consiliului Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Primul motiv este întemeiat pe o **încălcare a principiului atribuirii**. Directiva atacată a fost adoptată pe baza articolului 114 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, deși nu urmărește obiectivul eliminării obstacolelor în cadrul pieței interne, ci exclusiv obiectivul prevenirii infracțiunilor și a terorismului. Or, legiuitorul Uniunii nu are competența de a adopta măsuri de armonizare în acest domeniu.

Al doilea motiv este întemeiat pe o **încălcare a principiului proporționalității**. Legiuitorul Uniunii nu a examinat deloc aspectul proporționalității măsurilor adoptate și în mod intenționat nu a urmărit să obțină suficiente informații (spre exemplu, printr-o analiză de impact) în scopul de a putea aprecia în cunoștință de cauză respectarea acestui principiu. Ca urmare a lipsei unei astfel de aprecieri, legiuitorul Uniunii a adoptat măsuri vădit disproporționate, care constau în interzicerea anumitor tipuri de arme semiautomate, care însă nu sunt utilizate în Uniunea Europeană pentru comiterea de acte teroriste, în înăsprirea reglementării privind anumite arme care prezintă un pericol minim (reproduceri istorice sau arme despre care s-a demonstrat că sunt ireversibil nefuncționale) și, în cele din urmă, în sancționarea deținerii anumitor tipuri de încărcătoare.

Al treilea motiv este întemeiat pe **încălcarea principiului securității juridice**. Categoriile de arme interzise nou definite (A7 și A8), ca și dispoziția care prevede o sancțiune pentru deținerea de încărcătoare care depășesc limita sunt, din punctul de vedere al securității juridice, total lipsite de claritate, în sensul că nu permit persoanelor vizate să-și cunoască în mod clar drepturile și obligațiile. Articolul 7 alineatul (4)a din Directiva 91/477/CEE, astfel cum a fost modificat prin directiva atacată (cunoscută sub denumirea „grandfathering clause”) obligă în plus în practică statele membre să adopte o legislație internă care va avea efecte retroactive.

Al patrulea motiv este întemeiat pe o **încălcare a principiului interdicției discriminărilor**. Derogarea prevăzută la articolul 6 alineatul (6) al doilea paragraf din Directiva 91/477/CEE, astfel cum a fost modificată prin directiva atacată, lasă desigur impresia unei măsuri aparent neutre, dar în realitate condițiile sale de aplicare sunt stabilite astfel încât nu convin decât sistemului elvețian privind păstrarea armelor ulterior serviciului militar, aspect lipsit de orice motivare din punctul de vedere al obiectivului directivei atacate.

⁽¹⁾ JO 2017, L 137, p. 22.

⁽²⁾ JO 1991, L 256, p. 51, Ediție specială, 03/vol. 10, p. 233.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Okręgowy w Warszawie (Polonia) la 11 august 2017 – Passenger Rights sp. z o.o./Deutsche Lufthansa AG

(Cauza C-490/17)

(2017/C 357/07)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Sąd Okręgowy w Warszawie

Părțile din procedura principală

Reclamantă-apelantă: Passenger Rights sp. z o.o. w Warszawie

Pârâtă-intimată: Deutsche Lufthansa AG

Întrebările preliminare

- 1) O grevă internă organizată de sindicatul lucrătorilor unui operator de transport aerian constituie o „împrejurare excepțională” în sensul articolului 5 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor ⁽¹⁾ coroborat cu considerentul (14) al acestui regulament?

- 2) Pentru exonerarea operatorului de transport aerian de obligația de plată a unor compensații în temeiul articolului 5 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor coroborat cu considerentul (14) al acestui regulament, este suficientă credibilizarea faptului că greva lucrătorilor este o împrejurare excepțională, care nu a putut fi evitată în pofida adoptării tuturor măsurilor rezonabile aflate la dispoziția operatorului sau este necesar să se facă dovada acestui fapt?

(¹) JO 2004, L 46, p. 1, Ediție specială, 07/vol. 12, p. 218.

Acțiune introdusă la 18 august 2017 – Comisia Europeană/Republica Slovenia

(Cauza C-506/17)

(2017/C 357/08)

Limba de procedură: slovena

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentați: E. Sanfrutos Cano, M. Žebre)

Pârâtă: Republica Slovenia

Concluziile reclamantei

Reclamanta solicită Curții:

- constatarea faptului că, în privința fiecăruia dintre următoarele depozite de deșuri: Dragonja, Dvori, Rakek – Pretržje, Bukovžlak – Cinkarna, Suhadole, Lokovica, Mislinjska Dobrava, Izola, Mozelj, Dolga Poljana, Dolga vas, Jelšane, Volče, Stara gora, Stara vas, Dogoše, Mala gora, Tuncovec – steklarna, Tuncovec – OKP, și Bočna – Podhom, Republica Slovenia nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 14 litera (b) din Directiva 1999/31/CE, întrucât nu a adoptat măsurile necesare pentru a se proceda, cât mai repede posibil, în conformitate cu articolul 7 litera (g) și cu articolul 13 din aceeași directivă, la închiderea acelor depozite de deșuri care, în conformitate cu articolul 8 din aceeași directivă, nu au primit o autorizație care să le permită să funcționeze în continuare;
- constatarea faptului că, în ceea ce privește depozitul de deșuri Ostri Vrh, Republica Slovenia nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 14 litera (c) din Directiva 1999/31/CE, întrucât nu a adoptat măsurile necesare în materie de autorizare a lucrărilor necesare și de determinare a perioadei tranzitorii pentru punerea completă în aplicare a planului de ajustare și pentru a se conforma exigențelor aceleiași directive, cu excepția cerințelor prevăzute la punctul 1 din anexa I, în termen de opt ani de la data stabilită la articolul 18 alineatul (1) din această directivă;
- obligarea Republicii Slovenia la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

1. În conformitate cu articolul 14 din Directiva 1999/31/CE (denumită în continuare „directiva”), statele membre trebuiau să ia măsurile necesare pentru ca depozitele de deșuri existente – adică depozitele de deșuri autorizate sau care funcționau deja la data punerii în aplicare a directivei menționate, și anume 16 iulie 2001 (în cazul Sloveniei, 1 mai 2004, când aceasta a aderat la Uniune) – să fie evaluate din perspectiva exigențelor directivei, iar pe baza acestor evaluări, fie să fie închise cât mai repede posibil, fie să se constate că ele sunt conforme exigențelor directivei, în perioada tranzitorie de opt ani care s-a încheiat la 16 iulie 2009. Acest termen se aplică și Sloveniei, căreia tratatele de aderare nu îi acordă nicio perioadă tranzitorie în această privință.
2. Având în vedere declarațiile Republicii Slovenia în cadrul procedurii precontencioase și ținând seama de deciziile autorităților administrative slovene, astfel cum reies din diferitele autorizații de exploatare acordate în cursul procedurii de închidere și de administrare ulterioară închiderii, Comisia concluzionează pe bună dreptate că, în ceea ce privește șapte depozite de deșuri (Mislinjska Dobrava, Volče, Izola, Dragonja, Dvori, Mozelj, Tuncovec – OKP), lucrările de închidere se află încă în faza de executare, motiv pentru care Comisia consideră că, în privința acestor depozite de deșuri, Republica Slovenia nu s-a conformat încă obligațiilor care îi revin în temeiul articolului 14 litera (b) din directivă.

3. Pe baza analizei tuturor informațiilor disponibile și luând în considerare declarațiile Republicii Slovenia în cadrul procedurii precontencioase, precum și din cauza absenței unor probe contrare, reiese că cinci depozite de deșeurii (Bočna – Podhom, Dogošë, Mala gora, Tuncovec – steklarna in Stara vas) nu au primit încă o decizie finală de închidere, astfel cum impune articolul 14 litera (b), citit în coroborare cu articolul 13 litera (b), iar aceasta în pofida declarațiilor Republicii Slovenia potrivit cărora închiderea s-ar fi finalizat în mare parte. Acesta este motivul pentru care Comisia consideră că și în privința acestor cinci depozite de deșeurii, Republica Slovenia nu și-a îndeplinit încă obligațiile care îi revin în temeiul articolului 14 litera (b) din directivă.
 4. Pe baza analizei tuturor informațiilor disponibile și luând în considerare declarațiile Republicii Slovenia în cadrul procedurii precontencioase, precum și din cauza absenței unor probe contrare, rezultă că opt depozite de deșeurii (Dolga vas, Jelšane, Stara gora, Rakek – Pretržje, Lokovica, Dolga Poljana, Bukovžlak-Cinkarna, Suhadole) nu au primit încă o decizie finală de închidere, astfel cum impune articolul 14 litera (b), citit în coroborare cu articolul 13 litera (b) din directivă, și că lucrările de închidere se află încă în desfășurare. Acesta este motivul pentru care Comisia consideră că și în privința acestor opt depozite de deșeurii, Republica Slovenia nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 14 litera (b) din directivă.
 5. Republica Slovenia nu a prezentat niciodată vreo dovadă, înainte ca termenul de răspuns la avizul motivat să fi expirat (și nici până în ziua introducerii prezentei acțiuni), în sensul că, pentru depozitul de deșeurii Ostri Vrh, s-a eliberat o autorizație de mediu în vederea continuării exploatării, ceea ce i-ar fi permis să se conformeze obligațiilor care îi revin în temeiul articolului 14 litera (c). În plus, Comisia constată că din autorizația de exploatare pe perioada procedurii de închidere și după închidere, obținută *a posteriori*, reiese că lucrările de închidere se află încă în desfășurare și trebuie să se finalizeze până la 30 mai 2019. În consecință, în speță, Republica Slovenia și-a încălcat obligațiile care îi revin în temeiul articolului 14 din directivă.
-

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 12 septembrie 2017 – Laufen Austria/Comisia

(Cauza T-411/10 RENV) ⁽¹⁾

[„Concurență — Înțelegeri — Piețele belgiană, germană, franceză, italiană, neerlandeză și austriacă ale produselor și accesoriilor pentru baie — Decizie de constatare a unei încălcări a articolului 101 TFUE și a articolului 53 din Acordul privind SEE — Amenzi — Obligarea unei societăți-mamă și a filialei sale la plata în solidar a unei amenzi — Plafon de 10 % din cifra de afaceri — Calcularea plafonului doar în funcție de cifra de afaceri a filialei în perioada încălcării anterioară achiziționării acesteia de către societatea-mamă”]

(2017/C 357/09)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Laufen Austria AG (Wilhelmsburg, Austria) (reprezentant: E. Navarro Varona, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentați: F. Castillo de la Torre, F. Jimeno Fernández și F. Castilla Contreras, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se solicită, pe de o parte, anularea în parte a Deciziei C(2010) 4185 final a Comisiei din 23 iunie 2010 privind o procedură în temeiul articolului 101 TFUE și al articolului 53 din Acordul privind SEE (cazul COMP/39092 – Produse și accesorii pentru baie) și, pe de altă parte, reducerea amenzii aplicate reclamantei în această decizie

Dispozitivul

- 1) Stabilește la 4 788 001 euro partea din amenda aplicată Laufen Austria AG pentru care răspunde individual, având în vedere încălcarea săvârșită în perioada cuprinsă între 12 octombrie 1994 și 28 octombrie 1999.
- 2) Laufen Austria și Comisia Europeană suportă fiecare propriile cheltuieli de judecată aferente procedurilor în fața Tribunalului și în fața Curții.

⁽¹⁾ JO C 301, 6.11.2010.

Hotărârea Tribunalului din 12 septembrie 2017 – Bayerische Motoren Werke/Comisia

(Cauza T-671/14) ⁽¹⁾

[„Ajutoare de stat — Ajutoare regionale pentru investiții — Ajutor acordat de Germania pentru un proiect mare de investiții al BMW în Leipzig privind producția a două modele de vehicule electrice (i3 și i8) — Decizie prin care ajutorul este declarat parțial compatibil și parțial incompatibil cu piața internă — Articolul 107 alineatul (3) litera (c) TFUE — Articolul 108 alineatele (2) și (3) TFUE — Efectul stimulativ al ajutorului — Necesitatea ajutorului”]

(2017/C 357/10)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Bayerische Motoren Werke AG (München, Germania) (reprezentați: M. Rosenthal, G. Drauz și M. Schütte, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: inițial F. Erlbacher, T. Maxian Rusche și R. Sauer, ulterior T. Maxian Rusche și R. Sauer, agenți)

Intervenient în susținerea reclamantei: Freistaat Sachsen (Germania) (reprezentanți: T. Lübbig și K. Gaßner, avocați)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE și prin care se solicită anularea în parte a Deciziei C(2014) 4531 final a Comisiei din 9 iulie 2014 privind ajutorul de stat SA.32009 (11/C) (ex 10/N) pe care Republica Federală Germania intenționează să îl acorde BMW pentru un proiect mare de investiții în Leipzig.

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Bayerische Motoren Werke AG suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisia Europeană.
- 3) Freistaat Sachsen suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 439, 8.12.2014.

Hotărârea Tribunalului din 7 septembrie 2017 – VM/EUIPO – DAT Vermögensmanagement (Vermögensmanufaktur)

(Cauza T-374/15) ⁽¹⁾

[„*Marca a Uniunii Europene — Procedură de declarare a nulității — Marca Uniunii Europene verbală Vermögensmanufaktur — Motive absolute de refuz — Caracter descriptiv — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Articolul 52 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 207/2009*”]

(2017/C 357/11)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: VM Vermögens-Management GmbH (Düsseldorf, Germania) (reprezentanți: T. Dolde și P. Homann, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: S. Hanne, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: DAT Vermögensmanagement GmbH (Baldham, Germania) (reprezentant: H.-G. Stache, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 29 aprilie 2015 (cauza R 418/2014-5) privind o procedură de declarare a nulității între DAT Vermögensmanagement și VM Vermögens-Management

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) VM Vermögens-Management GmbH suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO).
- 3) DAT Vermögensmanagement GmbH suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 302, 14.9.2015.

Hotărârea Tribunalului din 7 septembrie 2017 – AlzChem/Comisia(Cauza T-451/15) ⁽¹⁾

[„Acces la documente — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Documente aferente unei proceduri de control al ajutoarelor de stat — Refuzul accesului — Excepție referitoare la protecția obiectivelor activităților de inspecție, anchetă și audit — Obligația de a efectua o examinare concret și individuală — Interes public superior”]

(2017/C 357/12)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: AlzChem AG (Trostberg, Germania) (reprezentanți: inițial A. Borsos și J. Guerrero Pérez, ulterior A. Borsos, J. Guerrero Pérez și I. Georgiopoulos, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Buchet, M. Konstantinidis și L. Armati, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE având ca obiect anularea Deciziei din 26 mai 2015 a Comisiei referitoare la respingerea cererii reclamantei de acces la unele documente aferente unei proceduri de control privind ajutoarele de stat

Dispozitivul

- 1) Respinge acțiunea.
- 2) Obligă AlzChem AG la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 320, 28.9.2015.

Hotărârea Tribunalului din 8 septembrie 2017 – Aldi/EUIPO – Rouard (GOURMET)(Cauza T-572/15) ⁽¹⁾

[„Marcă a Uniunii Europene — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative GOURMET — Marca Uniunii Europene figurativă anterioară ORIGINE GOURMET — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Suspendarea procedurii administrative — Norma 20 alineatul (7) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 2868/95”]

(2017/C 357/13)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Aldi GmbH & Co. KG (Mülheim an der Ruhr, Germania) (reprezentanți: N. Lützenrath, U. Rademacher, C. Fürsen și N. Bertram, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: M. Eberl și M. Fischer, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO: Pierre-André Rouard (Madrid, Spania) (reprezentant: P. Merino Baylos, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva deciziei Camerei a patra de recurs a EUIPO din 24 iulie 2015 (cauza R 1985/2013-4) privind o procedură de opoziție între domnul Rouard și Aldi.

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia Camerei a patra de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 24 iulie 2015 (cauza R 1985/2013-4).
- 2) EUIPO suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Aldi GmbH & Co. KG.

⁽¹⁾ JO C 389, 23.11.2015.

Hotărârea Tribunalului din 8 septembrie 2017 – Gillet/Comisia

(Cauza T-578/16) ⁽¹⁾

[„Funcție publică — Agenți contractuali — Fost lucrător salariat în dreptul belgian — Indemnizație compensatorie aplicabilă în temeiul articolelor 6 și 7 din Decizia C(2005) 1287 — Recalcularea cuantumului indemnizației compensatorii de către administrație în cadrul unei actualizări a procedurilor de gestiune — Act cauzator de prejudicii — Act pur confirmativ — Obligația de motivare — Restituire a plății nedatorate”]

(2017/C 357/14)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Evelyne Gillet (Bruxelles, Belgia) (reprezentant: C. Mourato, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezențați: G. Berscheid și C. Berardis-Kayser, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 270 TFUE având ca obiect anularea Deciziilor din 12 decembrie 2014 și din 9 aprilie 2015 ale Comisiei, precum și a fișelor de plată subsecvente, prin care se reduce cuantumul indemnizației compensatorii plătite reclamantului, angajat cu contract de muncă pe perioadă nedeterminată în dreptul belgian, și care prevăd recuperarea sumelor plătite în plus

Dispozitivul

- 1) Anulează Decizia din 9 aprilie 2015 a Comisiei Europene în ceea ce privește recuperarea soldului de 3 959,38 euro în temeiul articolului 85 din Statutul Funcționarilor Uniunii Europene și al articolului 116 din Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene.
- 2) Respinge în rest acțiunea.
- 3) Doamna Évelyne Gillet suportă propriile cheltuieli de judecată.
- 4) Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 145, 25.4.2016 (cauză înregistrată inițial pe rolul Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene sub numărul F-7/16 și transferată pe rolul Tribunalului Uniunii Europene la data de 1.9.2016).

Hotărârea Tribunalului din 12 septembrie 2017 – Siragusa/Consiliul**(Cauza T-678/16 P) ⁽¹⁾****(„Recurs — Funcție publică — Funcționari — Încetarea raporturilor de muncă — Cerere de pensionare — Modificarea dispozițiilor statutare după cerere — Retragere a unei decizii anterioare — Calificare juridică a deciziei atacate”)**

(2017/C 357/15)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurent: Sergio Siragusa (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: T. Bontinck și A. Guillerme, avocați)

Celelalte părți din procedură: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: M. Bauer și M. Veiga, agenți) și Parlamentul European (reprezentanți: M. Dean și D. Nessaf, agenți)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Ordonanței Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera întâi) din 13 iulie 2016, Siragusa/Consiliul (F-124/15, EU:F:2016:147), prin care se solicită anularea acestei ordonanțe

Dispozitivul

- 1) Anulează Ordonanța Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera întâi) din 13 iulie 2016, Siragusa/Consiliul (F-124/15).
- 2) Trimite cauza spre judecare unei alte camere a Tribunalului decât cea care s-a pronunțat asupra prezentului recurs.
- 3) Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

⁽¹⁾ JO C 419, 14.11.2016.

Ordonanța Tribunalului din 8 septembrie 2017 – Louvers Belgium/Comisia**(Cauza T-835/16) ⁽¹⁾****(„Acțiune în anulare și în despăgubire — Achiziții publice de bunuri și de servicii — Procedură de cerere de ofertă — Furnizare de pânză, de draperii și de storiuri de interior și prestări de servicii de montaj, de curățenie și de întreținere — Respingere a ofertei unui ofertant — Anularea procedurii — Nepronunțare asupra fondului — Acțiune vădit nefondată”)**

(2017/C 357/16)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Louvers Belgium Co. (Zaventem, Belgia) (reprezentant: V. Lejeune, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: O. Verheecke și A. Katsimerou, agenți)

Obiectul

Pe de o parte, cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se urmărește anularea deciziei Comisiei din 19 septembrie 2016 de a nu atribui reclamantei contractul din cadrul cererii de ofertă OIB.02/PO/2016/012/703 și, pe de altă parte, cerere întemeiată pe articolul 268 TFUE prin care se urmărește obținerea reparării prejudiciului pe care reclamanta pretinde că l-a suferit din cauza nelegalităților săvârșite de Comisie în cadrul acestei cereri de ofertă

Dispozitivul

- 1) Nu mai este necesară pronunțarea asupra cererii de anulare a deciziei Comisiei din 19 septembrie 2016 de a nu atribui Louvers Belgium Co. contractul din cadrul cererii de ofertă OIB.02/PO/2016/012/703, nici asupra cererii de despăgubire în măsura în care vizează pretinsul beneficiu nerealizat ca urmare a neatribuirii contractului.
- 2) Respinge ca fiind vădit nefondată cererea de despăgubire în măsura în care vizează cheltuielile și taxele de participare a Louvers Belgium Co. la procedura de cerere de ofertă OIB.02/PO/2016/012/703.
- 3) Obligă Comisia Europeană la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 30, 30.1.2017.

**Ordonanța președintelui Tribunalului din 29 august 2017 –
Verband der Deutschen Biokraftstoffindustrie/Comisia**

(Cauza T-451/17 R)

[„Măsuri provizorii — Calcularea emisiilor de gaze cu efect de seră — Biomotorină — Comunicarea BK/abd/ener.c.1(2017)2122195 a Comisiei Europene — Cerere de suspendare a executării — Lipsa urgenței”]

(2017/C 357/17)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Verband der Deutschen Biokraftstoffindustrie e. V. (Berlin, Germania) (reprezențanți: R. Stein, P. Friton și H.-J. Prieß, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezențanți: A. Becker, J.-F. Brakeland și K. Talabér-Ritz, agenți)

Obiectul

Cerere de măsuri provizorii formulată în temeiul articolelor 278 și 279 TFUE prin care se solicită să se dispună suspendarea executării Comunicării BK/abd/ener.c.1(2017)2122195 a Comisiei din 27 aprilie 2017

Dispozitivul

- 1) Respinge cererea de măsuri provizorii.
- 2) Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

Acțiune introdusă la 18 august 2017 – PC/EASO

(Cauza T-181/17)

(2017/C 357/18)

Limba de procedură: finlandeza

Părțile

Reclamantă: PC (reprezentant: L. Railas, avocat)

Pârât: Biroul European de Sprijin pentru Azil (EASO)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Obligarea EASO la anularea și distrugerea documentului anonim care aduce atingere demnității umane cuprins în decizia motivată din 15 iunie 2016 și la adoptarea unei noi decizii în legătură cu Decizia EASO/ED/2015/358, postdatată și pe care se întemeiază Decizia de concediere EASO/HR/2015/607, a cărei anulare se solicită în cadrul cauzei T-610/16;
- obligarea EASO la suprimarea diferitor dosare personale ale reclamantei și, în conformitate cu articolul 26 din Statutul funcționarilor Uniunii Europene, la păstrarea unui singur dosar în privința reclamantei, ale cărui acte să fie conforme cu statutul, și la retragerea din dosarul personal al reclamantei a documentelor manuscrise nepertinente care nu sunt identificate cu certitudine;
- obligarea EASO la investigarea originii documentului EASO/ED/2015/358, precum și obligarea consiliului de administrație al EASO, în conformitate cu articolul 29 [alineatul (1)] litera (b) și cu articolul 31 alineatul (6) din Regulamentul nr. 439/2010 privind înființarea unui Birou European de Sprijin pentru Azil, să adopte măsuri împotriva deficiențelor din administrarea EASO și să o despăgubească pe reclamantă cu 30 000 de euro pentru încălcarea articolului 41 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene constând în adoptarea de către EASO a unei măsuri individuale cauzatoare de prejudicii;
- obligarea EASO la investigarea hărțuirii morale a reclamantei la locul de muncă și obligarea EASO și a consiliului de administrație al acestuia să adopte măsuri împotriva responsabilului hărțuirii morale la locul de muncă, precum și obligarea EASO la despăgubirea reclamantei cu 30 000 de euro pentru această greșeală de serviciu de lungă durată;
- obligarea EASO la investigarea divulgării de înscrisuri confidențiale referitoare la reclamantă către terți neautorizați și obligarea EASO și a consiliului de administrație al acestuia să adopte măsuri împotriva responsabilului de divulgarea acestor înscrisuri, precum și obligarea EASO la despăgubirea reclamantei cu 20 000 de euro pentru această greșeală de serviciu;
- obligarea EASO la investigarea încălcării Protocolului privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene și obligarea EASO și a consiliului de administrație al acestuia să adopte măsuri împotriva responsabilului de încălcarea respectivă, precum și obligarea EASO la despăgubirea reclamantei cu 20 000 de euro pentru această greșeală de serviciu;
- obligarea EASO la reintegrarea reclamantei în raporturi de muncă cu o durată neîntreruptă de cinci ani și, cu titlu de despăgubire, obligarea EASO la plata către reclamantă a salariului, a indemnizațiilor și a contribuțiilor la pensie ale angajatorului, corespunzătoare postului său pentru perioada în care nu și-a exercitat funcția, până la reintegrare;
- cu titlu subsidiar, dacă EASO nu poate reintegra reclamanta în postul său, obligarea EASO să îi plătească reclamantei, cu titlu de despăgubire, salariul, indemnizația și contribuțiile la pensie ale angajatorului, corespunzătoare postului său pentru o perioadă neîntreruptă de cinci ani;
- cu titlu de despăgubire, obligarea EASO la plata către reclamantă a sumei de 30 000 de euro pentru prejudiciul moral suferit, constând în suferința psihologică cauzată de aplicarea de către EASO a dreptului de a fi ascultat cu nerespectarea spiritului articolului 41 alineatul (2) din cartă și
- obligarea EASO la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă șase motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe hărțuirea morală pe care a suferit-o în mod sistematic și repetat și care a fost organizată și condusă de superiorul ierarhic al reclamantei. Respectiva hărțuire s-a manifestat în special prin condiții de muncă neobișnuite în cursul perioadei de stagiu, în care au lipsit onestitatea și imparțialitatea și care a fost marcată de măsuri autoritare, manipulări și o critică publică inadecvată a reclamantei.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că decizia motivată EASO/HR/2016/525 conține un document bazat pe declarații anonime care nu are nicio legătură cu concedierea reclamantei și care nu figurează în dosarul său personal.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că EASO a privat-o pe reclamantă de dreptul său la apărare adoptând documentul EASO/ED/2015/358 în mod retroactiv și încălcând articolul 41 alineatul (2) din cartă.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe defăimarea reclamantei de către EASO și în exteriorul EASO, în special prin transmiterea deciziei motivate EASO/HR/2016/525 Ombudsmantul European, decizie care conține un document nefondat, nepertinent și neconfirmat în ceea ce o privește pe reclamantă.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe faptul că EASO, cu încălcarea articolelor 17 și 19 din statut, a divulgat acte confidențiale referitoare la reclamantă către terți care nu aveau dreptul să aibă cunoștință de acestea.
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe faptul că EASO a încălcat norme referitoare la coerența dosarelor, din moment ce păstrează două dosare personale diferite referitoare la reclamantă și refuză, cu încălcarea articolului 26 din statut, să considere determinante datele care figurează în dosarul personal deschis.

Acțiune introdusă la 15 iulie 2017 – TK/Parlamentul

(Cauza T-446/17)

(2017/C 357/19)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: TK (reprezentant: L. Levi, avocat)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— declararea prezentei acțiuni admisibile și fondate;

în consecință:

- anularea deciziei președintelui Parlamentului European din 26 august 2016, prin care au fost respinse cererile reclamantei din 28 aprilie 2016;
- în măsura în care este nevoie, anularea deciziei președintelui Parlamentului European din 5 aprilie 2017, prin care a fost respinsă reclamația reclamantei din 25 noiembrie 2016;
- obligarea pârâtului la plata de daune interese, pentru repararea prejudiciului moral al reclamantei evaluat *ex aequo et bono* la 25 000 de euro;
- anularea deciziei Secretarului General al Parlamentului European din 26 aprilie 2016, prin care a fost respinsă reclamația din 16 ianuarie 2017 în măsura în care prin aceasta nu a fost reparat prejudiciul moral al reclamantei și obligarea pârâtului la plata de daune interese, pentru repararea prejudiciului moral al reclamantei evaluat *ex aequo et bono* la 25 000 de euro;
- obligarea pârâtului la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv privește deciziile din 26 august 2016 și din 5 aprilie 2017 și este compus din trei aspecte:

- în ceea ce privește cererea de anulare a deciziilor prin care a fost respinsă prima cerere din 28 aprilie 2016, primul motiv se întemeiază pe încălcarea articolului 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”), pe încălcarea articolului 296 TFUE, pe încălcarea articolului 25 alineatul (2) din Statutul funcționarilor Uniunii Europene (denumit în continuare „statutul”) și pe încălcarea obligației de diligență;
- în ceea ce privește cererea de anulare a deciziilor prin care a fost respinsă a doua cerere din 28 aprilie 2016, primul motiv se întemeiază pe încălcarea articolului 2 alineatul (2) din anexa IX la statut și pe încălcarea articolului 41 din cartă;

- în ceea ce privește cererea de despăgubire, reclamanta susține că deciziile i-au cauzat un prejudiciu moral care nu poate fi reparat prin anularea deciziilor contestate.
2. Al doilea motiv privește decizia din 26 aprilie 2017 și se întemeiază pe o încălcare a articolului 41 din cartă care ar fi fost săvârșită de pârât, precum și pe o încălcare a obligației de motivare și de diligență, în măsura în care acesta din urmă susține că decizia pe care reclamanta o contesta printr-o reclamație a fost anulată și s-a luat decizia de a deschide o investigație și în măsura în care prin aceasta s-a decis că nu trebuia admisă cererea sa de despăgubire. Reclamanta consideră de asemenea că a suferit un prejudiciu separat care nu poate fi reparat prin anularea deciziei contestate. Potrivit acesteia, pârâtul trebuia nu numai să anuleze decizia atacată prin reclamație, ci și să repare acest prejudiciu.

Ațiune introdusă la 18 iulie 2017 – Eurosupport – Fineurop support/EIGE

(Cauza T-450/17)

(2017/C 357/20)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Eurosupport – Fineurop support Srl (Milano, Italia) (reprezentant: M. Velardo, avocat)

Pârâtă: Institutul European pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați (EIGE)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei contestate din 8 mai 2017 de respingere a ofertei reclamantei, prezentată în procedura de cerere de ofertă EIGE/2017/OPER/04, „Mutilarea genitală feminină: estimarea numărului de fete aflate în situație de risc”, precum și a deciziilor ulterioare de reținere a ofertei altui ofertant și de atribuire a contractului către acesta;
- obligarea pârâtului la repararea prejudiciului suferit de reclamantă, precum și a unei dobânzi de 8 % sau, cu titlu subsidiar, obligarea pârâtului la plata unei despăgubiri cu o dobândă de 8 %;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată efectuate în prezenta procedură.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea principiului egalității de tratament, a principiului transparenței, a principiului de acțiune cu o anumită prudență și a obligației de respectare a confidențialității și prin care se invocă o eroare vădită de apreciere.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe o motivare incoerentă și pe încălcarea principiului proporționalității cu ocazia aprecierii ofertei reclamantei.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului la bună administrare.

Ațiune introdusă la 1 august 2017 – Portugalia/Comisia

(Cauza T-474/17)

(2017/C 357/21)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamantă: Republica Portugheză (reprezentanți: L. Inez Fernandes, M. Figueiredo, P. Estêvão, J. Saraiva de Almeida, agenți)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei de punere în aplicare C(2017) 4136 a Comisiei din 26 iunie 2017 de excludere de la finanțarea de către Uniunea Europeană a anumitor cheltuieli efectuate de statele membre în cadrul Fondului european de garantare agricolă (FEGA) și al Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR), în măsura în care exclude de la finanțarea din partea Uniunii anumite cheltuieli declarate de Portugalia și referitoare la pretinsa nerespectare a plafoanelor și a termenelor de plată;
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea articolului 11 din Regulamentul (CE) nr. 885/2006 al Comisiei din 21 iunie 2006 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1290/2005 în ceea ce privește autorizarea agențiilor de plăți și a altor entități precum și lichidarea conturilor FEGA și FEADR (JO 2006, L 171, p. 9, Ediție specială, 14/vol. 2, p. 37).
2. Al doilea motiv întemeiat pe încălcarea articolului 8 din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 al Consiliului din 19 ianuarie 2009 de stabilire a unor norme comune pentru sistemele de ajutor direct pentru agricultori în cadrul politicii agricole comune și de instituire a anumitor sisteme de ajutor pentru agricultori, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1290/2005, (CE) nr. 247/2006, (CE) nr. 378/2007 și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1782/2003 (JO 2009, L 30, p.16).
3. Al treilea motiv întemeiat pe încălcarea articolului 31 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1290/2005 al Consiliului din 21 iunie 2005 privind finanțarea politicii agricole comune (JO 2005, L 209, p. 1, Ediție specială, 14/vol. 1, p. 193).
4. Al patrulea motiv întemeiat pe încălcarea articolului 3 alineatele (3) și (17) din Regulamentul (CE) nr. 968/2006 al Comisiei din 27 iunie 2006 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 320/2006 al Consiliului de instituire a unui regim temporar de restructurare a industriei zahărului în Comunitatea Europeană (JO 2006, L 176, p. 32, Ediție specială, 03/vol. 73, p. 52).

Acțiune introdusă la 27 iulie 2017 – Arysta LifeScience Netherlands/Comisia

(Cauza T-476/17)

(2017/C 357/22)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Arysta LifeScience Netherlands BV (Amsterdam, Țările de Jos) (reprezentanți: C. Mereu și M. Grunchard, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- declararea acțiunii ca fiind admisibilă și fondată;
- anularea regulamentului în litigiu (¹);
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe erori vădite de apreciere

- Reclamanta susține că: pârâta a săvârșit o serie de erori vădite de apreciere; pârâta nu a acționat rezonabil neacordând suficientă greutate unor factori specifici pentru cazul unic al diflubenzuronului; pârâta nu a ținut seama nici de calendarul a două proceduri de reglementare și nici de datele noi disponibile; pârâta nu a examinat cu grijă și imparțialitate toate elementele relevante din speță.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe o încălcare a dreptului la apărare: pârâta nu s-a asigurat că reclamanta era în măsură să își prezinte în mod adecvat și eficace punctul de vedere în cadrul procedurii de revizuire.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că regulamentul în litigiu a fost adoptat *ultra vires*: pârâta ar fi acționat *ultra vires* din moment ce Agenția Europeană pentru Produse Chimice (ECHA), iar nu pârâta, este singura autoritate responsabilă din punct de vedere legal de clasificarea sau de reclasificarea substanțelor, după cum prevede Regulamentul nr. 1272/2008 ⁽²⁾

4. Al patrulea motiv, întemeiat pe caracterul disproporționat al regulamentului în litigiu: regulamentul în litigiu este disproporționat din moment ce pârâta avea posibilitatea de a alege între mai multe măsuri și alegerea adoptării regulamentului în litigiu, care limitează utilizarea diflubenzuronului la culturi necomestibile, cauzează dezavantaje care sunt disproporționate în raport cu obiectivele urmărite.

⁽¹⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/855 al Comisiei din 18 mai 2017 de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 540/2011 în ceea ce privește condițiile de aprobare a substanței active diflubenzuron (JO 2017, L 128, p. 10).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și a amestecurilor, de modificare și de abrogare a Directivelor 67/548/CEE și 1999/45/CE, precum și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1907/2006 (JO 2008, L 353, p. 1).

Acțiune introdusă la 3 august 2017 – Grecia/Comisia

(Cauza T-480/17)

(2017/C 357/23)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Republica Elenă (reprezentanți: G. Kanellopoulos și A. Vasilopoulou)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei de punere în executare atacate a Comisiei din 26 iunie 2017, în măsura în care, în cadrul controlului de conformitate, prin aceasta sunt excluse de la finanțarea de către Uniunea Europeană cheltuieli ale Republicii Elene în cuantum de 1 182 054,72 euro pentru corecții punctuale, prin intermediul unor rectificări financiare pe o bază forfetară din cauza unor curențe imputate în aplicarea eco-condiționării în cadrul Fondului European de Garantare Agricolă (FEGA) și al Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) pentru anii de cerere 2012, 2013 și 2014, în conformitate cu cele expuse cu privire la fapte și la motivele anulării și
- și obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive de anulare.

1. Prin intermediul primului motiv de anulare, reclamanta susține că corecția a fost impusă cu nerespectarea normelor, este afectată de o eroare de fapt, de o motivare lacunară și inexactă și încălcă principiile bunei administrări și echității, după cum se arată în detaliu în special în cadrul primului aspect al acestui motiv, pentru curențe imputate în privința unor diferite aspecte ale controlului cerințelor de reglementare în materie de gestionare și în privința unor aspecte particulare ale controlului cerințelor minime pentru îngrășăminte și pentru utilizarea unor produse fitosanitare și în cadrul celui de al doilea aspect al acestui motiv consacrat curenței imputate în analiza riscurilor.

2. Al doilea motiv de anulare se întemeiază pe o lipsă de motivare, pe o eroare de fapt, pe nerespectarea principiului proporționalității în măsura în care în decizia atacată este respins calculul exact al incidenței financiare a curenților identificate, presupunând că sunt dovedite, efectuat de autoritățile elene cu luarea în considerare a recomandărilor organului de conciliere al Comisiei.

Acțiune introdusă la 3 august 2017 – UE/Comisia

(Cauza T-487/17)

(2017/C 357/24)

Limba de procedură: engleză

Părțile

Reclamantă: UE (reprezentanți: S. Rodrigues și A. Tymen, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Comisiei Europene din 4 octombrie 2016 de respingere a cererilor reclamantei din 14 octombrie 2013;
- la nevoie, anularea Deciziei Comisiei Europene din 26 aprilie 2017 de respingere a plângerii reclamantei din 5 ianuarie 2017;
- despăgubirea reclamantei pentru prejudiciul moral și material suferit ca urmare a culpei pârâtei, evaluat la suma de 120 000 de euro (daune morale), 748 800 euro (beneficiul nerealizat) și 576 000 de euro (pierderea pensiei);
- despăgubirea reclamantei pentru daunele cauzate în timpul și la capătul investigației referitoare la existența unui caz de hărțuire, evaluate la suma de 50 000 de euro;
- rambursarea cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea principiului bune administrări, pe încălcarea articolului 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, pe încălcarea dreptului de a fi ascultat și pe încălcarea principiului contradictorialității.
2. Al doilea motiv întemeiat pe eroarea vădită de apreciere, pe săvârșirea unor erori de fapt și pe încălcarea articolului 35 a doua teză din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

Acțiune introdusă la 7 august 2017 – Corra González și alții/SRB

(Cauza T-511/17)

(2017/C 357/25)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamanți: José María Francisco Corra González (Madrid, Spania) și alți 7 reclamanți (reprezentanți: C. de Santiago Álvarez și J. Redondo Martín, avocați)

Pârât: Comitetul unic de rezoluție

Concluziile

Reclamanții solicită Tribunalului:

- declararea faptului că SRB a încălcat dreptul european prin Decizia SRB/EES/2017/08 adoptată la 7 iunie 2017, prin care a fost adoptată schema financiară de rezoluție privind instituția Banco Popular Español, S. A.;
- în consecință, anularea actului menționat, precum și a eventualelor acte ulterioare de punere în aplicare adoptate de SRB, toate acestea cu efect ex tunc.

Motivele și principalele argumente

Motivele și principalele argumente sunt similare cu cele invocate în cauza T-478/17, *Mutualidad de la Abogacía și Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos/Comitetul unic de rezoluție*, T-481/17, *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno și SFL/Comitetul unic de rezoluție*, T-482/17, *Comercial Vascongada Recalde/Comisia și Comitetul unic de rezoluție*, T-483/17, *García Suárez și alții/Comisia și Comitetul unic de rezoluție*, T-484/17, *Fidesban și alții/Comitetul unic de rezoluție*, T-497/17, *Sánchez del Valle și Calatrava Real State 2015/Comisia și Comitetul unic de rezoluție și T-498/17, Pablo Álvarez de Linera Granda/Comisia și Comitetul unic de rezoluție*.

Acțiune introdusă la 4 august 2017 – *Imasa, Ingeniería y Proyectos/Comisia și SRB*

(Cauza T-516/17)

(2017/C 357/26)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: *Imasa, Ingeniería y Proyectos, S.A.* (Oviedo, Spania) (reprezentanți: B. Gutiérrez de la Roza Pérez, P. Rubio Escobar, R. Ruiz de la Torre Esporrín și B. Fernández García, avocați)

Pârâți: Comisia Europeană și Comitetul unic de rezoluție

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei (SRB/EES/2017/08) adoptate de Comitetul unic de rezoluție în ședința sa executivă din 7 iunie 2017 de instituire a unei scheme de rezoluție pentru Banco Popular Español S.A.;
- anularea Deciziei (UE) 2017/1246 a Comisiei din 7 iunie 2017 de aprobare a schemei de rezoluție pentru Banco Popular Español S.A.

Motivele și principalele argumente

Motivele și principalele argumente sunt similare cu cele invocate în cauzele T-478/17, *Mutualidad de la Abogacía și Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos/SRB*, T-481/17, *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno și SFL/SRB*, T-482/17, *Comercial Vascongada Recalde/Comisia și SRB*, T-483/17, *García Suárez și alții/Comisia și SRB*, T-484/17, *Fidesban și alții/SRB*, T-497/17, *Sánchez del Valle și Calatrava Real State 2015/Comisia și SRB*, și T-498/17, *Pablo Álvarez de Linera Granda/Comisia și SRB*.

Acțiune introdusă la 4 august 2017 – Grúas Roxu/Comisia și SRB**(Cauza T-517/17)**

(2017/C 357/27)

*Limba de procedură: spaniola***Părțile**

Reclamantă: Grúas Roxu, S.A. (Meres, Spania) (reprezentanți: B. Gutiérrez de la Roza Pérez, P. Rubio Escobar, R. Ruiz de la Torre Esporrín și B. Fernández García, avocați)

Pârâți: Comisia Europeană și Comitetul unic de rezoluție

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei (SRB/EES/2017/08) adoptate de Comitetul unic de rezoluție în ședința sa executivă din 7 iunie 2017 de instituire a unei scheme de rezoluție pentru Banco Popular Español S.A.;
- anularea Deciziei (UE) 2017/1246 a Comisiei din 7 iunie 2017 de aprobare a schemei de rezoluție pentru Banco Popular Español S.A.

Motivele și principalele argumente

Motivele și principalele argumente sunt similare cu cele invocate în cauzele T-478/17, *Mutualidad de la Abogacía și Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos/SRB*, T-481/17, *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno și SFL/SRB*, T-482/17, *Comercial Vascongada Recalde/Comisia și SRB*, T-483/17, *García Suárez și alții/Comisia și SRB*, T-484/17, *Fidesban și alții/SRB*, T-497/17, *Sánchez del Valle și Calatrava Real State 2015/Comisia și SRB*, și T-498/17, *Álvarez de Linera Granda/Comisia și SRB*.

Acțiune introdusă la 7 august 2017 – Folch Torrela și alții/SRB**(Cauza T-524/17)**

(2017/C 357/28)

*Limba de procedură: spaniola***Părțile**

Reclamanți: Ángel Folch Torrela (Terrassa, Spania) și alți 42 de reclamanți (reprezentanți: V. Clavell Hernández, C. de Santiago Álvarez și J. Redondo Martín, avocați)

Pârâtă: Comitetul unic de rezoluție (SRB)

Concluziile

Reclamanții solicită Tribunalului:

- constatarea faptului că, prin adoptarea, în cadrul sesiunii sale executive din 7 iunie 2017, a Deciziei (SRB/EES/2017/08) de stabilire a unei scheme de rezoluție cu privire la entitatea financiară Banco Popular Español, S.A, Comitetul unic de rezoluție a încălcat dreptul european;
- în consecință, anularea cu efecte *ex tunc* a actului menționat, precum și a actelor de executare ulterioare pe care Comitetul unic de rezoluție le-ar fi putut adopta.

Motivele și principalele argumente

Motivele și principalele argumente sunt similare cu cele invocate în cauzele T-478/17, *Mutualidad de la Abogacía și Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos/Comitetul unic de rezoluție*, T-481/17, *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno și SFL/Comitetul unic de rezoluție*, T-482/17, *Comercial Vascongada Recalde/Comisia și Comitetul unic de rezoluție*, T-483/17, *García Suárez și alții/Comisia și Comitetul unic de rezoluție*, T-484/17, *Fidesban și alții/Comitetul unic de rezoluție și T-497/17*, *Sánchez del Valle și Calatrava Real State 2015/Comisia și Comitetul unic de rezoluție*, și T-498/17, *Pablo Álvarez de Linera Granda/Comisia și Comitetul unic de rezoluție*.

Acțiune introdusă la 7 august 2017 – Taberna Ángel Sierra și alții/SRB**(Cauza T-525/17)**

(2017/C 357/29)

*Limba de procedură: spaniola***Părțile**

Reclamanți: Taberna Ángel Sierra, SL (Madrid, Spania) și alți 67 de reclamanți (reprezentant: P. Rúa Sobrino, avocat)

Pârâtă: Comitetul unic de rezoluție (SRB)

Concluziile

Reclamanții solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- declararea nelegalității și a inaplicabilității articolelor 18 și 29 din Regulamentul (UE) nr. 806/2014;
- obligarea Comitetului unic de rezoluție la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prezenta acțiune este îndreptată împotriva Deciziei din 7 iunie 2017 a Comitetului unic de rezoluție (SRB/EES/2017/08) prin care se adoptă o schemă de rezoluție cu privire la Banco Popular Español, S.A.

Motivele și principalele argumente sunt similare cu cele invocate în cauzele T-478/17, *Mutualidad de la Abogacía și Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos/Comitetul unic de rezoluție*, T-481/17, *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno și SFL/Comitetul unic de rezoluție*, T-482/17, *Comercial Vascongada Recalde/Comisia și Comitetul unic de rezoluție*, T-483/17, *García Suárez și alții/Comisia și Comitetul unic de rezoluție*, T-484/17, *Fidesban și alții/Comitetul unic de rezoluție și T-497/17*, *Sánchez del Valle și Calatrava Real State 2015/Comisia și Comitetul unic de rezoluție*, și T-498/17, *Pablo Álvarez de Linera Granda/Comisia și Comitetul unic de rezoluție*.

Acțiune introdusă la 11 august 2017 – Coral Venture/SRB**(Cauza T-532/17)**

(2017/C 357/30)

*Limba de procedură: spaniola***Părțile**

Reclamantă: Coral Venture, S.L. (Madrid, Spania) (reprezentant: M. Niño Camazón, avocat)

Pârâtă: Comitetul unic de rezoluție (SRB)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- să considere formulată acțiunea în anulare împotriva Deciziei Comitetului unic de rezoluție din 7 iunie 2017 (SRB/EES/2017/08), prin care se declară rezoluția entității Banco Popular și prin care se aprobă schema de rezoluție care trebuie aplicată acestei entități și, după finalizarea actelor de procedură pertinente, să îi admită în întregime pretențiile.

Motivele și principalele argumente

Motivele și principalele argumente sunt similare cu cele invocate în cauzele T-478/17, Mutuality de la Abogacia și Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos/Comitetul unic de rezoluție, T-481/17, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno și SFL/Comitetul unic de rezoluție, T-482/17, Comercial Vascongada Recalde/Comisia și Comitetul unic de rezoluție, T-483/17, García Suárez și alții/Comisia și Comitetul unic de rezoluție, T-484/17, Fidesban și alții/Comitetul unic de rezoluție și T-497/17, Sáchez del Valle și Calatrava Real State 2015/Comisia și Comitetul unic de rezoluție, și T-498/17, Pablo Álvarez de Linera Granda/Comisia și Comitetul unic de rezoluție.

Acțiune introdusă la 12 august 2017 – Troszczynski/Parlamentul

(Cauza T-550/17)

(2017/C 357/31)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Mylène Troszczynski (Noyon, Franța) (reprezentant: F. Wagner, avocat)

Pârât: Parlamentul European

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Parlamentului European din 14 iunie 2017 privind cererea de ridicare a imunității lui Mylène Troszczynski 2017/2019(IMM);
- obligarea Parlamentului European să îi plătească lui Mylène Troszczynski suma de 35 000 de euro cu titlu de reparare a prejudiciului moral suferit;
- obligarea Parlamentului European să îi plătească lui Mylène Troszczynski suma de 5 000 de euro cu titlu de rambursare a cheltuielilor recuperabile;
- obligarea Parlamentului European la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 8 din Protocolul nr. 7 privind privilegiile și imunitățile Uniunii Europene (JO 2010, C 83, p. 266, denumit în continuare „protocolul”).
 2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 9 din protocol.
 3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului egalității de tratament și a principiului bunei administrări.
 4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului la apărare și pe nelegalitatea deciziei atacate.
-

Acțiune introdusă la 17 august 2017 – Liaño Reig/SRB**(Cauza T-557/17)**

(2017/C 357/32)

*Limba de procedură: spaniola***Părțile**

Reclamantă: Carmen Liaño Reig (Alcobendas, Spania) (reprezentant: F. López Antón, avocat)

Pârât: Comitetul unic de rezoluție

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- în temeiul celor expuse la motivele 3.1-3.4 ale prezentei acțiuni, anularea ca neîntemeiată și contrară regulamentului și Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene a instrumentului de rezoluție care constă în conversia în acțiuni nou emise de Banco Popular Español, S.A. a instrumentului de capital de nivel 2 referitor la bonuri subordonate emise de BPE Financiaciones, S.A., cu numărul ISIN XS0550098569, identificate ca #4, decise la articolul 6 alineatul 1 litera d) din decizie;
- în cazul admiterii capătului de cerere formulat la punctul anterior, dat fiind că potrivit celor prevăzute în considerentul (91) și la articolul 85 alineatul (4) ultimul paragraf din directivă, anularea unei decizii luate de o autoritate de rezoluție nu afectează niciun act administrativ adoptat ulterior și nicio tranzacție încheiată ulterior pe baza deciziei anulate, obligarea Comitetului unic de rezoluție, conform articolului 87 alineatul (3) din regulament, să o despăgubească pe reclamantă pentru pierderea suferită ca urmare a anulării deciziei menționate la punctul anterior.

În acest scop, pierderea suferită de reclamantă este stabilită la valoarea actuală la data plății a sumei de 50 000 de euro corespunzătoare valorii nominale a bonului cu data scadenței la 22 octombrie 2020 emis de BPE Financiaciones, S.A. cu numărul ISIN XS0550098569 a cărui titulară era reclamanta la data deciziei, majorată cu dobânzi la rata anuală fixă de 6,873 % pe care le-ar fi produs bonul menționat de la 7 iunie 2017 (data deciziei) până la 22 octombrie 2020 (data scadenței bonului respectiv);

- în subsidiar față de capetele de cerere cuprinse la punctele anterioare și în temeiul celor expuse la motivul 3.5 al prezentei acțiuni, obligarea SRB să o despăgubească pe reclamantă cu o sumă egală cu cea pe care aceasta ar fi perceput-o ca titulară a bonului cu numărul ISIN XS0550098569 emis de BPE Financiaciones, S.A. în cazul în care această societate ar fi fost lichidată la data deciziei ca o consecință a procedurii de insolvență ordinare, ținând seama de faptul că reclamanta nu a primit o compensație sau o contraprestație nici ca urmare a conversiei în acțiuni nou emise de Banco Popular Español, S.A. a bonului menționat al cărui titular era, nici în virtutea transmiterii acestor acțiuni către Banco Santander, S.A.;
- în cazul în care (astfel cum consideră reclamanta) nu ar fi îndeplinite condițiile stabilite în legislația spaniolă pentru a se putea iniția împotriva BPE Financiaciones, S.A. o procedură de insolvență ordinară care ar conduce la lichidarea acestei societăți la data deciziei, stabilirea la 50 000 de euro a sumei care trebuie percepută de reclamantă cu titlu de despăgubiri, corespunzător valorii nominale a bonului menționat al cărui titular era emis de BPE Financiaciones, S.A.;
- în cazul în care ar fi îndeplinite condițiile stabilite în legislația spaniolă pentru a se putea iniția împotriva BPE Financiaciones, S.A. o procedură de insolvență ordinară care ar conduce la lichidarea acestei societăți la data deciziei, calcularea cuantumului despăgubirii solicitate conform aprecierii care trebuie efectuate potrivit celor prevăzute la articolul 20 alineatele (16)-(18) din regulament;
- în subsidiar față de capetele de cerere cuprinse la punctele anterioare și în temeiul celor expuse la motivul 3.6 al prezentei acțiuni, obligarea SRB la despăgubirea reclamantei cu o sumă proporțională cu cea care i-ar fi revenit în cazul în care s-ar fi convertit în acțiuni ale Banco Popular Español, S.A. toate bonurile subordonate emise de Banco Popular Español, S.A. existente la data deciziei care nu au fost convertite în acțiuni ale entității menționate conform celor prevăzute la articolul 6 alineatul 1 litera d) din decizie.

Motivele și principalele argumente

Motivele și principalele argumente sunt similare cu cele invocate în cauzele T-478/17, Mutualidad de la Abogacía și Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos/Comitetul unic de rezoluție, T-481/17, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno și SFL/Comitetul unic de rezoluție, T-482/17, Comercial Vascongada Recalde/Comisia și Comitetul unic de rezoluție, T-483/17, García Suárez și alții/Comisia și Comitetul unic de rezoluție, T-484/17, Fidesban și alții/Comitetul unic de rezoluție și T-497/17, Sáchez del Valle și Calatrava Real State 2015/Comisia și Comitetul unic de rezoluție, și T-498/17, Pablo Álvarez de Linera Granda/Comisia și Comitetul unic de rezoluție.

Ațiune introdusă la 22 august 2017 – UG/Comisia

(Cauza T-571/17)

(2017/C 357/33)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: UG (reprezentanți: M. Richard și P. Junqueira de Oliveira, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea deciziei din 18 mai 2017 (nr. R/40/17) a Comisiei Europene și a tuturor deciziilor pe care se întemeiază aceasta;
- obligarea pârâtei la reangajarea reclamantului;
- obligarea Comisiei Europene la plata salariilor restante și a unei despăgubiri de 40 000 euro;
- anularea reținerilor din salariu efectuate în mod ilegal;
- rambursarea sumei de 6 818,81 euro, reținută din salariu în mod nelegal cu titlu de plăți primite excedentar;
- obligarea Comisiei Europene la plata tuturor costurilor și a cheltuielilor de judecată și la rambursarea onorariilor de avocat, evaluate provizoriu la 10 000 euro.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului de a fi ascultat, întrucât Comisia nu ar fi organizat decât de față o procedură prealabilă de concediere.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe erori materiale care ar afecta decizia atacată, întrucât motivele pe care se întemeiază ar fi imprecise, nereale și neserioase.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe un exces de putere, întrucât Comisia l-ar fi concediat pe reclamant din cauza funcțiilor sale sindicale și a faptului că a luat un concediu parental.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 42 din Statutul funcționarilor, a clauzei 5.4 din Acordul-cadru revizuit privind concediul parental, astfel cum reiese din Directiva 2010/18/UE a Consiliului din 8 martie 2010 de punere în aplicare a Acordului-cadru revizuit privind concediul pentru creșterea copilului încheiat de BUSINESSEUROPE, UEAPME, CEEP și CES și de abrogare a Directivei 96/34/CE (JO 2010, L 68, p. 13), a articolului 7 din Directiva 2002/14/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 2002 de stabilire a unui cadru general de informare și consultare a lucrătorilor din Comunitatea Europeană – Declarație comună a Parlamentului European, a Consiliului și a Comisiei privind reprezentarea lucrătorilor (JO 2002, L 80, p. 29), precum și a anexei IX la Statut, întrucât nu a fost respectată procedura disciplinară.

5. Al cincilea motiv, întemeiat pe lipsa de proporționalitate a sancțiunii.

Acțiune introdusă la 24 august 2017 – Mas Que Vinos Global/EUIPO – JESA (EL SEÑORITO)

(Cauza T-576/17)

(2017/C 357/34)

Limba în care a fost formulată acțiunea: spaniola

Părțile

Reclamantă: Mas Que Vinos Global, SL (Dobarrios, Spania) (reprezentant: M. Sanmartín Sanmartín, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Jose Estevez, SA (JESA) (Jerez de la Frontera, Spania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: marca Uniunii Europene verbală „EL SEÑORITO” – Cererea de înregistrare nr. 13 502 166

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a patra de recurs a EUIPO din 9 iunie 2017 în cauza R 1775/2016-4

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata propriilor cheltuieli de judecată, precum și a celor efectuate de reclamantă.

Motivele invocate

- încălcarea articolelor 42, 60, 63, 75 și 76, precum și a articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 4 septembrie 2017 – Demp/EUIPO (Reprezentarea culorilor gri și galben)

(Cauza T-595/17)

(2017/C 357/35)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Demp BV (Vianen, Țările de Jos) (reprezentant: C. Gehweiler, Rechtsanwalt)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Marca în litigiu: Marca de culoare (Reprezentarea culorilor gri și galben) – cererea de înregistrare nr. 15 439 987

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 10 iulie 2017 în cauza R 1624/2016-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) și a articolului 4 din Regulamentul nr. 207/2009

Acțiune introdusă la 5 septembrie 2017 – Italia/Comisia**(Cauza T-598/17)**

(2017/C 357/36)

*Limba de procedură: italiana***Părțile**

Reclamantă: Republica Italiană (reprezentanți: G. Palmieri, agent și P. Pucciariello, avvocato dello Stato)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea în partea care face obiectul prezentei acțiuni, a Deciziei de punere în aplicare nr. 2017/1144 a Comisiei Europene din 26 iunie 2017, notificată la aceeași dată, de excludere de la finanțarea de către Uniunea Europeană a anumitor cheltuieli efectuate de statele membre în cadrul Fondului european de garantare agricolă (FEGA) și al Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR);
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă drept motiv unic încălcarea articolului 7 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1258/1999 al Consiliului din 17 mai 1999 privind finanțarea politicii agricole comune⁽¹⁾ și a articolului 31 din Regulamentul (CE) nr. 1290/2005 a Consiliului din 21 iunie 2005 privind finanțarea politicii agricole comune⁽²⁾.

În cadrul acestui motiv se contestă aplicarea corecțiilor financiare efectuate prin decizia atacată, în considerarea caracterului lor ilogic, ținând seama de elementele examinate.

În plus, se contestă cuantumul aceluiași corecții, întrucât determinarea lor concretă se dovedește a fi disproporționată și vădit ilogică, întrucât este semnificativ mai mare decât paguba care poate rezulta din comportamentele reproșate de autoritățile italiene.

⁽¹⁾ JO 1999 L 160, p. 103.

⁽²⁾ JO 2005 L 209, p. 1, Ediție specială 14/vol. 1, p. 193.

Acțiune introdusă la 4 septembrie 2017 – Spania/Comisia**(Cauza T-602/17)**

(2017/C 357/37)

*Limba de procedură: spaniola***Părțile**

Reclamant: Regatul Spaniei (reprezentanți: M. Sampol Pucurull și A. Gavela Llopis, agenți)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei de punere în aplicare C (2017) 4136 a Comisiei din 26 iunie 2017 de excludere de la finanțarea de către Uniunea Europeană a anumitor cheltuieli efectuate de statele membre în cadrul Fondului european de garantare agricolă (FEGA), sectorul fructelor și al legumelor, fonduri operaționale, în ceea ce privește Regatul Spaniei

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă patru motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea articolului 26 alineatul (2) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 al Comisiei din 7 iunie 2011 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului în ceea ce privește sectorul fructelor și legumelor și sectorul fructelor și legumelor prelucrate⁽¹⁾.
 - În această privință, reclamantul arată că Comisia a săvârșit o eroare vădită atunci când a concluzionat în sensul absenței de control al criteriului recunoașterii activității principale de organizare a producătorilor întrucât acest control este garantat de controlul adecvat al valorii producției comercializate.
 - Acesta susține de asemenea că Comisia a încălcat principiul încrederii legitime întrucât concluzia la care a ajuns Comisia nu este coerentă cu cea la care a ajuns anterior în ancheta FV/2010/004.
2. Al doilea motiv întemeiat pe încălcarea articolului 104 alineatul (2) litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 543/2011 și a principiului încrederii legitime.
 - Reclamantul susține că Comisia a săvârșit o eroare vădită privind această dispoziție atunci când a constatat aspectele negative în cadrul controlului criteriului coerenței și al calității tehnice a investițiilor legate de cererile de modificare a programului operațional prevăzut de această dispoziție. Precizează în această privință că acest articol nu impune nicio analiză privind strategia comercială a unei organizații de producători.
 - Reclamantul susține de asemenea că Comisia a încălcat principiul încrederii legitime întrucât concluzia la care a ajuns Comisia nu este coerentă cu cea la care a ajuns anterior în ancheta FV/2010/004.
3. Al treilea motiv întemeiat pe încălcarea articolului 59 litera (c) punctul (iv), a articolului 60 alineatele (2) și (5) și a articolului 65 din Regulamentul (UE) nr. 543/2011, precum și a principiului încrederii legitime.
 - Reclamantul afirmă că Comisia a săvârșit o eroare vădită atunci când a constatat aspecte negative în controlul de eligibilitate a programului operațional întrucât regulamentul citat anterior nu prevede o interdicție de reportare a cheltuielilor de investiții de la un an la altul în cadrul aceluiași program operațional.
 - De asemenea, Comisia a încălcat principiul încrederii legitime întrucât concluzia Comisiei nu este coerentă cu răspunsul dat de directorul general al Direcției Generale Agricultură din cadrul Comisiei Europene la 19 noiembrie 2013, la cererea autorităților spaniole cu privire la aplicarea articolului 65 din regulamentul citat anterior.
4. Al patrulea motiv întemeiat pe încălcarea articolului 52 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind finanțarea, gestionarea și monitorizarea politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 352/78, (CE) nr. 165/94, (CE) nr. 2799/98, (CE) nr. 814/2000, (CE) nr. 1290/2005 și (CE) nr. 485/2008 ale Consiliului⁽²⁾.
 - În această privință, reclamantul arată că corecția forfetară impusă este inadecvată ca urmare a lipsei aspectelor negative în controale. În subsidiar, susține că corecția este disproporționată și că ar trebui, dacă este cazul, să nu se impună nicio corecție sau, în ultimă instanță, să se impună o corecție de 2 % ținând seama de împrejurările particulare și de comportamentul Comisiei în prezenta cauză.

⁽¹⁾ — JO 2011 L157, p. 1.

⁽²⁾ — JO 2013, L 347, p. 549.

Acțiune introdusă la 5 septembrie 2017 – Republica Lituania/Comisia Europeană**(Cauza T-603/17)**

(2017/C 357/38)

*Limba de procedură: lituaniana***Părțile**

Reclamantă: Republica Lituania (reprezentanți: D. Kriauciūno, R. Krasuckaitės, R. Dzikovič și M. Palionio, agenți)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei de punere în aplicare (UE) 2017/1144 a Comisiei din 26 iunie 2017 de excludere de la finanțarea de către Uniunea Europeană a anumitor cheltuieli efectuate de statele membre în cadrul Fondului european de garantare agricolă (FEGA) și al Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) ⁽¹⁾, în măsura în care prin aceasta se aplică Republicii Lituania o corecție financiară în cuantum de 4 207 894,93 euro;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

Prin aplicarea unei corecții financiare de 5 %, în cuantum de 4 207 894,93 euro, pentru motivul unor lacune în cadrul unor controale cheie, Comisia Europeană (denumită în continuare „Comisia”) a încălcat articolul 52 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 ⁽²⁾ în măsura în care, stabilind amploarea neconformității constatate, natura încălcării, precum și prejudiciul financiar cauzat Uniunii Europene, Comisia:

1. a apreciat în mod eronat insuficiența calității controalelor la fața locului efectuate de Lituania și a considerat că aceasta constituia o lacună în cadrul unor controale cheie, întrucât:
 - 1.1. a efectuat o interpretare și o aplicare incorectă a articolului 26 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 65/2011 ⁽³⁾ și, întemeindu-se pe această interpretare, a constatat fără temei că, în cadrul controalelor la fața locului, autoritățile lituaniene nu au verificat dacă cererile de plată formulate de beneficiarul sprijinului erau justificate de înregistrări contabile sau de alte înregistrări;
 - 1.2. a efectuat o interpretare incorectă a articolului 26 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul nr. 65/2011 și, întemeindu-se pe această interpretare, a constatat fără temei că, în cadrul controalelor la fața locului, autoritățile lituaniene nu au verificat dacă operațiunile care făceau obiectul finanțării publice au fost executate conform normelor privind licitațiile publice;
 - 1.3. a efectuat o interpretare incorectă a articolului 25 alineatul (4) din Regulamentul nr. 65/2011 și, întemeindu-se pe această interpretare, a constatat că inspectorii însărcinați cu controalele la fața locului nu îndeplineau condiția potrivit căreia trebuia ca aceștia să fie independenți de agenții care au participat la controalele administrative în cadrul aceiași operațiuni;
2. a apreciat în mod eronat că trebuia considerată drept deficiență în cadrul unui control cheie calitatea controalelor privind caracterul rezonabil al costurilor efectuate în Lituania, întrucât:
 - 2.1. a efectuat o interpretare incorectă a articolului 24 alineatul (2) litera (d) din Regulamentul nr. 65/2011 și, întemeindu-se pe această interpretare, a constatat fără temei că nu a fost controlat suficient caracterul rezonabil al costurilor propuse;
 - 2.2. în orice caz a aplicat fără temei o corecție forfetară de 5 %, dat fiind că amploarea eventualei lipsei de conformitate a sistemului de control al caracterului rezonabil al costurilor era net inferioară;

3. nu a ținut seama de prejudiciul realmente suferit de Uniunea Europeană ca urmare a cheltuielilor legate de angajarea de benevoli și a săvârșit o eroare de apreciere atunci când a considerat că nu s-a controlat suficient dacă costurile activității legate de bunurile imobile îndeplineau cerințele și, prin urmare, a constatat în mod incorect o lacună în cadrul unui control cheie, întrucât:
- 3.1. fără temei, nu a ținut seama în mod corespunzător de informațiile furnizate de autoritățile lituaniene privind studiul realizat, la cererea Agenției, de experți independenți, în cadrul căruia s-a stabilit prejudiciul real care este posibil să fi fost cauzat fondurilor europene și cuantumul acestui prejudiciu, precum și prejudiciul rezultat ca urmare a lacunelor sistemului de control al contribuțiilor în natură (munca neremunerată efectuată de benevoli), și a aplicat fără temei o corecție forfetară de 5 %;
- 3.2. a decis fără temei că a fost încălcat articolul 24 alineatul (2) literele (c) și (d) din Regulamentul nr. 65/2011 în cadrul controalelor administrative privind cererile de acordare a sprijinului și în cadrul verificării privind costurile proiectelor – contribuții în natură (bunuri imobile).

⁽¹⁾ JO 2017, L 165, p. 37.

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind finanțarea, gestionarea și monitorizarea politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 352/78, (CE) nr. 165/94, (CE) nr. 2799/98, (CE) nr. 814/2000, (CE) nr. 1290/2005 și (CE) nr. 485/2008 ale Consiliului (JO 2013, L 347, p. 549).

⁽³⁾ Regulamentul (UE) nr. 65/2011 al Comisiei din 27 ianuarie 2011 de stabilire a normelor de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1698/2005 al Consiliului în ceea ce privește punerea în aplicare a procedurilor de control și a ecocondiționalității în cazul măsurilor de sprijin pentru dezvoltare rurală (JO 2011, L 25, p. 8).

Acțiune introdusă la 6 septembrie 2017 – ICL-IP Terneuzen și ICL Europe Coöperatief/Comisia

(Cauza T-610/17)

(2017/C 357/39)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: ICL-IP Terneuzen, BV (Terneuzen, Țările de Jos) și ICL Europe Coöperatief UA (Amsterdam, Țările de Jos) (reprezentanți: R. Cana și E. Mullier, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- declararea admisibilității și temeiniciei cererii;
- anularea Regulamentului (UE) 2017/999 al Comisiei din 13 iunie 2017 de modificare a anexei XIV la Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH) (JO 2017, L 150, p. 7) în măsura în care include nPB în anexa XIV la Regulamentul REACH;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată și
- impunerea oricăror alte măsuri necesare.

Motivul și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă șase motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe săvârșirea de către Comisia Europeană a unei erori vădite de apreciere prin faptul că nu a luat în considerare toate faptele relevante și a încălcat principiul bunei administrări.
 - Reclamantele susțin că Comisia Europeană a săvârșit o eroare vădită de apreciere prin faptul că nu a luat în considerare cu atenție și cu imparțialitate informațiile relevante prezentate Comisiei Europene de către reclamante care au arătat că substanța nu îndeplinea criteriile pentru stabilirea priorității și pentru includerea în anexa XIV la Regulamentul REACH. Potrivit reclamantelor, în cazul în care Comisia Europeană ar fi luat în considerare informațiile, punctajul atribuit substanței ar fi fost mai scăzut sau similar punctajului altor substanțe care nu au fost considerate prioritare în aceeași etapă de stabilire a priorității, iar substanța nu ar fi fost inclusă de către regulamentul atacat în anexa XIV la Regulamentul REACH.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că regulamentul atacat încalcă articolul 55 din Regulamentul REACH, contravine obiectivului privind competitivitatea al Regulamentului REACH și aduce totodată atingere dreptului de a desfășura activități comerciale.
 - Reclamantele susțin că regulamentul atacat este contrar obiectivelor privind competitivitatea ale Regulamentului REACH și în special ale titlului său VII privind autorizarea, afectând astfel poziția competitivă a reclamantelor și aducând totodată atingere dreptului reclamantelor de a desfășura activități comerciale prin faptul că s-a considerat că substanța este prioritară în pofida informațiilor care au arătat că substanța nu îndeplinea criteriile pentru stabilirea priorității și pentru includerea în anexa XIV.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea de către Comisia Europeană a dreptului la apărare al reclamantelor și a obligației sale de motivare.
 - Reclamantele susțin că Comisia Europeană le-a încălcat dreptul la apărare și și-a încălcat obligația de motivare întrucât nu a prezentat motivele pentru care a „grupat” substanța împreună cu tricloretilena, deși Agenția Europeană pentru Produse Chimice a recunoscut expres (în Ghidul privind stabilirea priorității) că în cazul în care sunt luați în considerare factori precum „gruparea”, care nu fac parte dintre criteriile formale prevăzute la articolul 58 alineatul (3), motivele pentru stabilirea priorității trebuie să fie indicate în mod clar și să fie conforme cu rolul și cu finalitatea etapei privind recomandarea din cadrul procedurii de autorizare.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe atingerea adusă de către regulamentul atacat încrederii legitime a reclamantelor.
 - Reclamantele susțin că adoptarea regulamentului atacat aduce atingere încrederii lor legitime în măsura în care nu respectă Ghidul privind stabilirea priorității. Mai precis, reclamantele susțin că stabilirea priorității și includerea nPB în anexa XIV au adus atingere încrederii lor legitime în faptul că criteriul volumului și considerațiile privind gruparea urmau să fie aplicate astfel cum sunt stabilite în Ghidul privind stabilirea priorității și în Ghidul privind abordarea generală.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea de către regulamentul atacat a principiului proporționalității.
 - Reclamantele susțin că Comisia Europeană ar fi trebuit să considere că este oportun să amâne includerea nPB în anexa XIV la regulamentul atacat și că aceasta ar fi fost mai puțin constrângător din moment ce reclamantele nu ar fi trebuit să suporte imediat consecințele includerii în anexa XIV, ci numai atunci când nPB ar fi fost în mod corect inclus în anexa XIV în lumina unei priorități reale relativ ridicate.
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe încălcarea de către regulamentul atacat a principiului egalității de tratament și nediscriminării.
 - Reclamantele susțin că regulamentul atacat încalcă principiul egalității de tratament și nediscriminării întrucât tratează substanța în mod diferit — prin includerea sa în anexa XIV la Regulamentul REACH — de alte substanțe, inclusiv antimoniul galben de plumb. Potrivit reclamantelor, cele două substanțe se aflau într-o situație comparabilă: se considera că ambele fac parte din aceeași etapă de stabilire a priorității, ambele au obținut (sau ar fi trebuit să obțină) un punctaj total în vederea stabilirii priorității de 17 și în ambele cazuri evaluarea priorității lor a implicat considerații privind gruparea. Cu toate acestea, potrivit reclamantelor, respectivele substanțe au fost tratate în mod diferit de către ECHA și de către Comisia Europeană întrucât s-a recomandat includerea și ulterior s-a inclus substanța în anexa XIV, în timp ce nu s-a recomandat includerea antimoniului galben de plumb și astfel acesta nu a fost inclus în anexa XIV.

Ordonanța Tribunalului din 6 septembrie 2017 – Systran/Comisia

(Cauzele conexe T-481/13 și T-421/15) ⁽¹⁾

(2017/C 357/40)

Limba de procedură: franceza

Președintele Camerei a șasea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 336, 16.11.2013.

Ordonanța Tribunalului din 6 septembrie 2017 – Clarke/EUIPO**(Cauza T-548/16) ⁽¹⁾**

(2017/C 357/41)

Limba de procedură: germana

Președintele Camerei a șaptea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 221, 6.7.2015 (cauză înregistrată inițial la Tribunalul Funcției Publice a Uniunii Europene sub numărul F-63/15 și transferată la Tribunalul Uniunii Europene la 1.9.2016).

Ordonanța Tribunalului din 6 septembrie 2017 – Papathanasiou/EUIPO**(Cauza T-549/16) ⁽¹⁾**

(2017/C 357/42)

Limba de procedură: germana

Președintele Camerei a șaptea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 221, 6.7.2015 (cauză înregistrată inițial la Tribunalul Funcției Publice a Uniunii Europene sub numărul F-64/15 și transferată la Tribunalul Uniunii Europene la 1.9.2016).

Ordonanța Tribunalului din 6 septembrie 2017 – Dickmanns/EUIPO**(Cauza T-550/16) ⁽¹⁾**

(2017/C 357/43)

Limba de procedură: germana

Președintele Camerei a șaptea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 221, 6.7.2015 (cauză înregistrată inițial la Tribunalul Funcției Publice a Uniunii Europene sub numărul F-65/15 și transferată la Tribunalul Uniunii Europene la 1.9.2016).

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO